

Sănătatea albinelor și provocările pentru sectorul apicol

Rezoluția Parlamentului European din 15 noiembrie 2011 referitoare la sănătatea albinelor și provocările pentru sectorul apicol (2011/2108(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la situația din sectorul apicol¹,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 decembrie 2010 privind sănătatea albinelor (COM(2010)0714),
- având în vedere Concluziile Consiliului din 17 mai 2011 privind sănătatea albinelor,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 mai 2011, „Asigurarea noastră de viață, capitalul nostru natural: o strategie a UE în domeniul biodiversității pentru 2020” (COM(2011)0244),
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP)², care stabilește dispoziții speciale pentru sectorul apicol din Uniunea Europeană,
- având în vedere raportul științific al EFSA din 11 august 2008, precum și raportul științific solicitat și adoptat de EFSA la 3 decembrie 2009, ambele referitoare la mortalitatea în rândul albinelor și supravegherea albinelor în Europa,
- având în vedere hotărârea Curții Europene de Justiție în cauza C-442/09³ în ceea ce privește etichetarea mierii care conține material modificat genetic,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului⁴,
- având în vedere Directiva 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unui cadru de acțiune comunitară în vederea utilizării durabile a pesticidelor⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 martie 2011 referitoare la deficitul de proteaginoase în UE: care este soluția la o veche problemă?⁶,

¹ Texte adoptate, P7_TA(2010)0440.

² JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

³ JO C 24, 30.1.2010, p. 28.

⁴ JO L 309, 24.11.2009, p. 1.

⁵ JO L 309, 24.11.2009, p. 71.

⁶ Texte adoptate, P7_TA(2011)0084.

- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0359/2011),
- A. întrucât apicultura ca activitate economică și socială joacă un rol crucial în dezvoltarea sustenabilă a zonelor rurale, creează locuri de muncă și oferă un serviciu ecosistemic important prin intermediul polenizării, care contribuie la îmbunătățirea biodiversității prin păstrarea diversității genetice a plantelor;
- B. întrucât apicultura și biodiversitatea sunt interdependente; întrucât, prin polenizare, coloniile de albine ne oferă importante bunuri publice ecologice, economice și sociale, asigurând astfel securitatea alimentară și menținând biodiversitatea și întrucât, prin gestionarea coloniilor de albine, apicultorii aduc un serviciu ecologic de primă importanță, asigurând în același timp un model de producție sustenabilă pentru mediul rural; întrucât „pășunile albinelor”, diverse terenuri pentru cules și anumite culturi agricole (rapiță, floarea-soarelui etc.) le oferă albinelor nutriția consistentă necesară pentru a-și menține în stare bună sistemul imunitar și a rămâne sănătoase;
- C. întrucât au fost exprimate preocupări referitoare la faptul că din cauza costurilor ridicate de înființare a unei întreprinderi apicole, există mai puține persoane care intră în acest sector, ceea ce duce la un număr insuficient de stupi necesari pentru a poleniza culturi agricole esențiale;
- D. întrucât a fost înregistrată o scădere a numărului coloniilor de albine atât în UE, cât și în alte părți ale lumii; întrucât speciile polenizatoare, care contribuie la productivitatea agricolă, sunt în declin; întrucât, în eventualitatea unei accentuări deosebite a acestei tendințe, este posibil ca agricultorii din UE, precum și cei din alte părți ale lumii să fie nevoiți să recurgă la o polenizare asistată de om, ceea ce ar implica o creștere pe două planuri a cheltuielilor legate de polenizare; întrucât știința și practica veterinară nu asigură decât într-o mică măsură, în prezent, prevenirea eficientă sau controlul bolilor împotriva unor paraziți și unor boli, din cauza cercetării și dezvoltării insuficiente a noilor medicamente pentru sănătatea albinelor din ultimele decenii, care este rezultatul dimensiunii reduse a pieței și, în consecință, al interesului scăzut al marilor companii farmaceutice; întrucât puținele medicamente disponibile pentru combaterea acarianului *Varroa destructor* nu mai sunt eficiente în multe situații;
- E. întrucât sănătatea albinelor individuale și a coloniilor este afectată de numeroși factori letali și subletali, dintre care mulți sunt interconectați; întrucât puținele medicamente de pe piață pentru combaterea acarianului *Varroa destructor*, nu mai sunt suficient de eficiente în multe situații, din cauza dezvoltării rezistenței; întrucât utilizarea pesticidelor, condițiile climatice și de mediu în schimbare, pierderea biodiversității plantelor, schimbarea utilizării terenurilor, practicile apicole administrate deficient și prezența speciilor invazive pot slăbi sistemele imunitare ale coloniilor și favoriza bolile oportuniste; întrucât albinele pot fi expuse la produse fitosanitare pe căi directe sau indirecte, cum ar fi curenții de aer, apele de suprafață, gutația, nectarul și polenul;
- F. întrucât apicultorii pot contribui și ajuta la menținerea sănătății și calității vieții albinelor lor, chiar dacă un rol important în determinarea gradului de succes al demersului lor îl are calitatea mediului;

G. întrucât se promovează utilizarea minimă a produselor veterinare și a substanțelor active precum și menținerea un sistem imunitar sănătos al coloniilor și întrucât există, totuși, probleme referitoare la rezistență; întrucât substanțele active și medicamentele nu sunt metabolizate de către albine și producătorii europeni se bazează pe miere curată, lipsită de reziduuri și de înaltă calitate;

H. întrucât un număr mare de apicultori europeni sunt amatori, și nu apicultori profesioniști,

Cercetarea și difuzarea informațiilor științifice

1. invită Comisia să crească nivelul de susținere a cercetării în domeniul sănătății albinelor în noul cadru financiar (FP8) și să concentreze cercetarea asupra dezvoltărilor tehnologice, prevenirii și controlului bolilor, în special asupra impactului factorilor de mediu asupra sistemelor imunitare ale coloniilor de albine și asupra interacțiunilor cu bolile, asupra definirii de practici agricole sustenabile și promovării alternativelor nechimice (și anume practici agronomice preventive, cum ar fi rotația culturilor și utilizarea controlului biologic) și asupra încurajării în general în continuare a tehnicilor de gestionare integrată a dăunătorilor și a dezvoltării produselor medical-veterinare împotriva agenților care provoacă boli în rândul albinelor existenți la nivelul UE, în special acarianul *Varroa destructor*, acesta reprezentând principalul agent patogen și combaterea sa necesitând o varietate mai mare de substanțe active, având în vedere capacitatea sa ridicată de a dezvolta rezistență, precum și împotriva endoparaziților și altor boli oportuniste;
2. consideră că este important să se adopte măsuri urgente pentru a proteja sănătatea albinelor, luând în considerare caracteristicile specifice ale apiculturii, diversitatea factorilor implicați și principiul proporționalității și al subsidiarității;
3. reiterează îngrijorările cauzate de faptul că, în cazul în care nu ar fi monitorizată, mortalitatea sporită în rândul albinelor și al polenizatorilor sălbatici din Europa ar avea un impact profund negativ asupra agriculturii, producției și securității alimentare, biodiversității, sustenabilității mediului și asupra ecosistemelor;
4. invită Comisia să promoveze instituirea unor sisteme naționale de supraveghere adecvate în strânsă cooperare cu asociațiile de apicultori și să dezvolte standarde armonizate la nivelul UE pentru a permite comparațiile; subliniază nevoia identificării și înregistrării uniforme a stupilor de albine la nivel național, cu revizuri și actualizări anuale; insistă asupra faptului că fondurile pentru identificare și înregistrare nu ar trebui să provină de la programele existente pentru îmbunătățirea producției comercializării mierii de albine în Uniunea Europeană (Regulamentul (CE) nr. 1221/97 al Consiliului¹);
5. invită Comisia Europeană să sprijine o rețea europeană de „stupi de referință” pentru a monitoriza efectele condițiilor de mediu, ale practicilor apicole și ale practicilor agricole asupra sănătății albinelor;
6. invită Comisia să elaboreze programe pe trei ani care să se bazeze pe o declarație a tuturor statelor membre privind numărul de stupi efectiv înregistrat și nu pe date estimative;

¹ JO L 173, 1.7.1997, p. 1.

7. salută instituirea laboratorului de referință al UE pentru sănătatea albinelor, care ar trebui să se concentreze pe activitățile neacoperite de rețelele existente de experți sau de laboratoarele naționale și să sintetizeze cunoștințele integrate rezultate din cercetarea desfășurată de acestea;
8. subliniază nevoia de a susține laboratoarele de diagnosticare și testările pe teren la nivel național și evidențiază faptul că suprapunerile finanțărilor ar trebui evitate;
9. invită Comisia să instituie un comitet director care, împreună cu reprezentanții sectorului apicol, să asiste Comisia în stabilirea programului de lucru anual al laboratorului de referință al UE; regretă faptul că primul program de lucru anual al laboratorului de referință al UE a fost prezentat fără consultarea prealabilă a părților interesate;
10. invită Comisia să susțină în continuare cercetarea științifică privind sănătatea albinelor, având ca bază bunele exemple ale proiectului COLOSS din cadrul programului COST și inițiativele BeeDoc și STEP, precum și să încurajeze statele membre să susțină cercetarea științifică în acest domeniu; subliniază, cu toate acestea, faptul că relațiile cu apicultorii și organizațiile de apicultori ar trebui consolidate;
11. invită Comisia să elimine suprapunerile în utilizarea fondurilor, pentru a le spori eficiența în a garanta valoare adăugată din punct de vedere economic și ecologic, atât pentru apicultori, cât și pentru agricultori; invită Comisia să încurajeze statele membre să mărească nivelul de finanțare pentru cercetare;
12. invită statele membre să încurajeze și să supravegheze instituirea unor rețele naționale de monitorizare a fenologiei plantelor melifere;
13. invită Comisia să încurajeze în mod activ un grad sporit de schimburi de informații între statele membre, laboratoare, apicultori, agricultori, industrie și oameni de știință, privind studiile ecotoxicologice care afectează sănătatea albinelor, astfel încât să facă posibilă cercetarea științifică independentă și informată; invită Comisia să sprijine acest proces făcând accesibilă pagina sa de internet relevantă în toate limbile oficiale ale statelor membre în cauză;
14. salută inițiativa Comisiei „O formare mai bună pentru o hrană mai sigură”, dar solicită prelungirea programului după 2011 și creșterea numărului de participanți din partea autorităților naționale;
15. solicită sprijin pentru programe de formare pentru apicultori privind prevenirea și controlul bolilor, precum și pentru programe pentru agricultori și silvicultori privind cunoștințele botanice, utilizarea produselor fitosanitare într-un mod care să nu afecteze albinele, impactul pesticidelor și practicile agronomice nechimice de combatere a buruienilor; invită Comisia să prezinte, în colaborare cu organizațiile apicole, orientări pentru tratamentul veterinar al stupilor;
16. invită autoritățile și organizațiile reprezentante din statele membre să sprijine răspândirea, în rândul apicultorilor, a cunoștințelor tehnice și științifice adecvate privind sănătatea albinelor; subliniază faptul că este necesar un dialog permanent între apicultori, agricultori și autoritățile competente;
17. subliniază nevoia de a asigura formări adecvate pentru veterinari și de a oferi apicultorilor

posibilitatea de a consulta veterinari, precum și necesitatea implicării specialiștilor apicoli în cadrul autorităților veterinare naționale;

Produsele veterinare

18. recunoaște deosebita importanță a dezvoltării unui tratament inovator și eficient împotriva acarianului *Varroa*, care stă la baza a aproximativ 10 % din pierderile anuale; consideră că este necesară o creștere a sprijinului pentru tratamentele veterinare autorizate pentru a se reduce efectele negative ale bolilor și paraziților; solicită Comisiei să introducă orientări comune privind tratamentul veterinar în sector, subliniind nevoia unei utilizări adecvate a acestuia; solicită introducerea de orientări în ceea ce privește utilizarea moleculelor și/sau a formulărilor pe bază de acizi organici și uleiuri esențiale și alte substanțe autorizate pentru controlul biologic al dăunătorilor;
19. invită statele membre să asigure sprijin financiar pentru cercetarea, dezvoltarea și testarea pe teren a noilor medicamente destinate sănătății albinelor, în special pentru IMM-uri, având în vedere contribuția sectorului apicol la biodiversitate și la binele public prin polenizare, ținând seama de prețurile ridicate ale tratamentelor veterinare pe care le suportă în prezent apicultorii, comparativ cu costurile sanitare aferente altor sectoare ale creșterii animalelor;
20. evidențiază necesitatea de a oferi stimulente industriei farmaceutice, în vederea dezvoltării de noi medicamente destinate combaterii bolilor albinelor;
21. invită Comisia să elaboreze norme mai flexibile pentru autorizarea și disponibilitatea produselor veterinare pentru albine, inclusiv a medicamentelor de origine naturală și a altor produse care nu afectează sănătatea insectelor; salută propunerea Comisiei privind revizuirea Directivei privind medicamentele de uz veterinar, dar observă că disponibilitatea actuală redusă a acestora nu trebuie să reprezinte o ocazie de a înregistra/comercializa antibiotice pentru tratarea altor patologii oportuniste ale coloniilor de albine melifere, având în vedere efectele acestora asupra calității produselor apicole și asupra rezistenței;
22. salută intenția Comisiei de a introduce limite maxime de reziduuri pentru utilizarea de medicamente, prin intermediul așa-numitei proceduri „în cascadă”, în scopul de a elimina incertitudinea juridică existentă în prezent, care împiedică tratarea albinelor bolnave;
23. solicită schimbarea cadrului de reglementare, astfel încât Agenția Europeană pentru Medicamente, în spiritul protejării drepturilor de proprietate intelectuală, să poată asigura exclusivitate pentru producția și comercializarea substanțelor active noi din produsele inovatoare de uz veterinar destinate sănătății albinelor pentru o anumită perioadă de tranziție;
24. invită Comisia să studieze posibilitatea extinderii domeniului de aplicare al fondului veterinar al Uniunii Europene, pentru a acoperi bolile albinelor, cu ocazia următoarei revizui;
25. salută intenția Comisiei de a propune legislație cuprinzătoare privind sănătatea animalelor; invită Comisia să adapteze domeniul de aplicare și finanțarea politicii veterinare europene astfel încât să ia în considerare caracteristicile specifice ale albinelor și ale apiculturii, iar bolile albinelor să poată fi combătute mai eficient prin punerea la

dispoziție a unui număr suficient de medicamente eficiente și standardizate în toate statele membre și prin finanțarea sănătății albinelor în cadrul politicii veterinare europene; invită Comisia să asigure o mai bună armonizare între statele membre, concentrându-și eforturile pe combaterea și controlul varoozei în UE;

26. susține programele de reproducere care se concentrează asupra toleranței la boli și la paraziți, în special în ceea ce privește varooza;

Efectele agriculturii moderne asupra albinelor

27. subliniază faptul că Uniunea Europeană, cu participarea asumată a Parlamentului European, a adoptat doar de curând norme noi mai stricte privind autorizarea produselor fitosanitare și utilizarea sustenabilă a acestora pentru a garanta siguranța lor pentru oameni și mediu; observă că acestea cuprind criterii stricte suplimentare privind siguranța albinelor; invită Comisia să informeze Parlamentul cu privire la punerea în aplicare cu succes a noilor norme;
28. invită Comisia să îmbunătățească metodologia de evaluare a riscului pentru pesticide în vederea protejării sănătății coloniilor și a dezvoltării populațiilor, precum și să asigure accesul adecvat la rezultatele și metodologiile studiilor ecotoxicologice cuprinse în dosarele de autorizare;
29. subliniază importanța agriculturii sustenabile și invită statele membre să transpună și să implementeze în întregime, cât mai curând posibil, Directiva 2009/128/CE privind utilizarea durabilă a pesticidelor și în special articolul 14 din aceasta, care subliniază faptul că din 2014 va fi obligatoriu pentru toți agricultorii din UE să pună în aplicare o gestionare integrată a dăunătorilor, precum și să acorde o atenție deosebită folosirii pesticidelor care ar putea avea efecte adverse asupra albinelor și asupra sănătății coloniilor;
30. invită Comisia ca, pe baza unor teste fiabile și eficiente desfășurate în condiții reale, cu protocoale armonizate, să ia în considerare toxicitatea cronică pentru larve și cea subletală în cadrul evaluării riscurilor în cazul pesticidelor, așa cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, care este în vigoare din data de 14 iunie 2011; invită, în continuare, Comisia să acorde o atenție specială utilizării anumitor pesticide care au avut un efect negativ asupra sănătății albinelor și a coloniilor în anumite condiții; invită, de asemenea, Comisia să consolideze cercetarea privind posibilele interacțiuni substanță-patogen și substanță-substanță; observă că ar trebui avute în vedere, de asemenea, toate metodele de aplicare;
31. salută faptul că experți ai Autorității Europene pentru Siguranță Alimentară realizează o evaluare independentă a cerințelor impuse sectorului în ceea ce privește furnizarea de date privind diferitele pesticide;
32. solicită, în spiritul dialogului dintre apicultori, părțile interesate din sectorul agricol și autoritățile publice, instituirea unui sistem de încurajare a notificării preliminare a apicultorilor în toate statele membre înaintea aplicării pesticidelor, în special a operațiunilor de tratare cu insecticid pe cale aeriană (de exemplu controlul țânțarilor), și a unui sistem prin care să se ofere la cerere informații despre poziția stupilor în momentul realizării acestor operațiuni; solicită, în continuare, un mai bun transfer al informațiilor, prin intermediul unei baze de date pe internet, dintre apicultori și agricultori, în ceea ce

privește stabilirea stupilor în vecinătatea terenurilor, de exemplu;

33. invită statele membre să analizeze dacă este oportun ca în cadrul pregătirii în domeniul agriculturii să se studieze și apicultura și sănătatea albinelor;
34. acordând o atenție deosebită proiectului EFSA 2009 intitulat „Mortalitatea și supravegherea albinelor în Europa”, invită Comisia să desfășoare cercetări obiective privind potențialele efecte negative ale culturilor de OMG și ale monoculturilor asupra sănătății albinelor;

Aspecte privind producția și siguranța alimentară, protecția originii

35. invită Comisia să monitorizeze în mod permanent situația sănătății animalelor în țările de origine, să aplice cele mai stricte cerințe privind sănătatea animalelor și să instituie un sistem de monitorizare adecvat pentru materialul de înmulțire provenind din țările terțe, pentru a evita introducerea în UE a unor boli exotice sau a unor paraziți exotici care afectează albinele, precum gândacul *Aethina tumida* și acarianul *Tropilaelaps*; invită Comisia și statele membre să sporească, în colaborare cu organizațiile apicole, transparența în ceea ce privește frecvența, procentajul, caracteristicile și mai ales rezultatele controalelor de securitate efectuate la punctele de control la frontieră;
36. solicită stabilirea unui prag provizoriu (valoare de referință) de 10 ppb pentru produsele de uz veterinar autorizate în Uniunea Europeană, având în vedere diferitele metode de analiză care se aplică în diferite state membre;
37. invită Comisia să includă nivelurile de acțiune zero (NAL) sau valorile de referință (RPA) sau limitele maxime de reziduuri (LMR) pentru miere și alte produse apicole în cazul acelor substanțe care nu pot fi autorizate pentru sectorul apicol european, precum și să armonizeze controalele veterinare la frontieră și controalele de pe piața internă, dat fiind că, în cazul mierii, importurile de calitate redusă, falsificarea și înlocuitorii sunt elemente perturbatoare ale pieței, care exercită o presiune continuă asupra prețurilor și calității finale ale produsului pe piața internă a UE, trebuind asigurate condiții de concurență echitabile pentru produsele/producătorii din UE și din țările terțe; subliniază faptul că LMR-urile trebuie să ia în considerare reziduurile rezultate din buna practică veterinară;
38. invită Comisia să pună în aplicare sau să modifice anexele la Directiva 2001/110/CE a Consiliului¹ (Directiva privind mierea) pentru a îmbunătăți standardele producției UE prin stabilirea unor definiții juridice clare pentru toate produsele apicole, inclusiv varietățile de miere, și prin definirea parametrilor importanți pentru calitatea mierii, precum conținutul de prolină și zaharoză, nivelul scăzut de HMF sau umiditate, și falsificare (de exemplu, conținutul de glicerină, raportul izotopic al zahărului (C13/C14), spectrul polenic și conținutul de arome și zahăr al mierii); solicită sprijin pentru cercetare în vederea găsirii unor metode eficiente de detectare a falsificării mierii; invită Comisia să se asigure că monitorizarea caracteristicilor naturale ale mierii care se aplică produselor europene se aplică și produselor din țările terțe;
39. solicită Comisiei să armonizeze normele privind etichetarea cu prevederile Regulamentului privind sistemele de calitate din domeniul produselor agricole și să introducă menționarea obligatorie pe etichetă a țării de origine pentru produsele apicole

¹ JO L 10, 12.1.2002, p. 47.

produse în UE și pentru cele importate, iar în cazul amestecului de produse cu origine diferită, menționarea obligatorie pe etichetă a fiecărei țări de origine;

40. invită apicultorii, organizațiile reprezentative ale acestora și societățile comerciale ca, în spiritul noii politici de calitate a UE, să valorifice mai bine sistemele UE de indicare a originii pe etichete (DOP și IGP) pentru produsele apicole, fapt care ar putea contribui la accesibilitatea activității apicole, și invită Comisia să propună, în strânsă colaborare cu asociațiile apicole, denumiri de calitate, și să promoveze vânzarea directă a produselor apicole pe piețele locale;
41. solicită adoptarea de măsuri care vizează creșterea consumului de miere și de produse apicole care provin din Europa, inclusiv prin promovarea unor tipuri de miere cu proprietăți caracteristice anumitor soiuri și anumitor zone geografice;

Măsuri legate de conservarea biodiversității și de viitoarea reformă a politicii agricole comune

42. subliniază necesitatea consultării apicultorilor de către autoritățile europene și naționale pe parcursul elaborării programelor apicole și a legislației din acest domeniu, în vederea garantării eficienței și aplicării la timp a acestor programe; invită Comisia să asigure semnificativ mai multe resurse financiare, consolidând sprijinul actual acordat apiculturii prin PAC după 2013 și garantând continuitatea și îmbunătățirea programelor de sprijin existente (Regulamentul (CE) nr. 1221/97) pentru sectorul apicol, precum și să încurajeze dezvoltarea proiectelor comune, iar statelor membre le solicită să asigure asistență tehnică pentru sectorul apicol; invită Comisia să se asigure că sistemul de cofinanțare este compatibil cu instituirea de ajutoare directe în cadrul primului pilon al PAC (aplicarea facultativă a actualului articol 68 al PAC) în acele state care consideră acest lucru ca fiind necesar; subliniază, de asemenea, necesitatea ca tinerii apicultori să fie încurajați să intre în sector; invită Comisia să creeze un mecanism de siguranță sau un sistem comun de asigurare pentru apicultură, în vederea atenuării impactului situațiilor de criză asupra apicultorilor;
43. îndeamnă Comisia ca, în cadrul noii strategii a UE pentru biodiversitate, să pună în mod prioritar la dispoziția sectorului apicol resurse financiare și/sau să le sporească, în cadrul tuturor proiectelor și activităților prezentate în cadrul PAC care se ocupă în mod exclusiv de subspeciile și ecotipurile de *Apis mellifera* din fiecare regiune;
44. invită Comisia să concretizeze, în cadrul viitoarea reforme a PAC, măsurile de sprijin și ajutoarele destinate sectorului apicol european, având în vedere beneficiile publice ecologice și sociale aduse de coloniile de albine melifere prin polenizare, precum și serviciul adus mediului înconjurător de apicultori, prin gestionarea coloniilor de albine;
45. ia act de faptul că, potrivit raportului Comisiei din 28 mai 2010, numărul total de apicultori din UE a înregistrat o ușoară creștere în comparație cu anul 2004; subliniază faptul că, potrivit raportului, această creștere este datorată numai aderării Bulgariei și României la UE și că, fără a lua în calcul apicultorii din aceste țări, ar fi existat o scădere dramatică a numărului de apicultori din UE; consideră acest lucru drept un indicator al gravității situației din sectorul apicol din UE și al nevoii de asigurare a unei asistențe pentru acest sector și de aplicare a unor măsuri concrete pentru a menține apicultorii activi în domeniu;

46. solicită Comisiei să ia în considerare posibilitatea creării unui sistem special de asistență pentru apicultori în cadrul sistemului de ajutor direct, de exemplu prin plăți pentru colonii de albine, ceea ce va contribui la protejarea sectorului apicol din UE, la menținerea apicultorilor activi în domeniu, la încurajarea tinerilor să devină apicultori și la asigurarea continuității polenizării realizate de albine;
47. invită Comisia să promoveze practici agricole sustenabile în cadrul PAC, să încurajeze toți agricultorii să utilizeze practici agronomice simple, în conformitate cu Directiva 2009/128/CE, și să consolideze măsurile agroecologice specifice sectorului apicol, în spiritul noii strategii a UE pentru biodiversitate; invită statele membre să stabilească măsuri agroecologice destinate sectorului apicol în cadrul programelor lor de dezvoltare rurală și să încurajeze agricultorii să aplice măsuri agroecologice care sprijină pajiștile propice albinelor la marginea câmpurilor, precum și să utilizeze un nivel ridicat de producție integrată, având o abordare globală în ceea ce privește agricultura și folosind controlul biologic atunci când este posibil;
48. reafirmă faptul că albinele sunt considerate de Comisie o specie domesticită și, prin urmare, sunt incluse în sectorul creșterii animalelor, fapt care asigură măsuri referitoare la sănătate, la calitatea vieții și la protecție mai bune¹ și permite o mai bună informare privind conservarea polenizatorilor sălbatici; solicită, prin urmare, stabilirea unei strategii de protecție a sănătății albinelor și luarea în considerare în cadrul legislațiilor agricole și veterinară a sectorului apicol, ținându-se seama de caracterul specific al acestuia, îndeosebi în ceea ce privește despăgubirile acordate apicultorilor pentru pierderile de populații de albine;
49. invită toate părțile interesate din sectorul apicol să profite de oportunitățile oferite de actuala politică agricolă comună și de viitoarea reformă a acesteia, care ține seama în mod corespunzător de organizațiile producătorilor din întreg sectorul agricol;

Conservarea biodiversității albinelor

50. îndeamnă Comisia, în conformitate cu Directiva 92/43/CEE a Consiliului² (Directiva Habitatare), să definească starea de conservare a speciei *Apis mellifera* și, dacă este cazul, să o includă în anexele la directivă; invită Comisia, având în vedere necesitatea urgentă de conservare a speciei *Apis mellifera* și a altor subspecii care se află în Uniunea Europeană, să analizeze posibilitatea de a crea un program sau un regulament specific, în cadrul instrumentului de finanțare Life+, care să permită dezvoltarea unui proiect paneuropean pentru restabilirea populațiilor sălbatice ale acestei specii;
51. invită Comisia, în conformitate cu Directiva 92/65/CEE a Consiliului³, să interzică, măcar temporar, importul din țări terțe de albine vii și de specii de tipul *Bombus sp.*, pentru a evita intrarea bolilor exotice, în special pentru că nu există deficit de resurse genetice pentru apicultură în Uniunea Europeană, ținând cont de principalele subspecii care au dat naștere la speciile și soiurile care sunt folosite în prezent în apicultură;

¹ prin intermediul Inițiativelor precum strategia UE în materie de sănătate animală (2007-2013), care contribuie la crearea unui cadru de reglementare unic și clar pentru sănătatea animală, ameliorează coordonarea și utilizarea eficientă a resurselor de către agențiile europene relevante și subliniază importanța menținerii și îmbunătățirii capacității de diagnosticare.

² JO L 206, 22.7.1992, p. 7.

³ JO L 268, 14.9.1992, p. 54.

52. reamintește faptul că măsurile de promovare a biodiversității sunt, de asemenea, indispensabile în sectorul neagricol; observă că zonele verzi de-a lungul drumurilor, marginile căilor ferate, culoarele pentru rețele de transport de energie în zonele forestiere, precum și grădinile publice și private acoperă suprafețe considerabile în cadrul cărora, prin modalități raționale de gestiune, se pot înmulți în mare măsură resursele de polen și de nectar pentru albine și insecte polenizatoare; consideră că acest lucru trebuie realizat în cadrul unei amenajări teritoriale armonioase, care garantează mai ales siguranța rutieră;

o

o o

53. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.